

Jézus, születél idvességünkre

Debrecen, 1590

Debrecen, 1774

1. Jé - zus, szü - le - tél id - ves - sé - günkre,
A - mint ré - gen - ten va - la í - gér - ve,
A - tyá Is - ten - nek nagy sze - rel - me,
Em - be - ri nem - hez tetszik eb - be Kegyessé - ge.

2. Első szüleink vétkei miatt És az ördögi csalárdság miatt Hoztunk magunkra örök halált, És kárhozatot, pokol kínját, Sok nyavalyát.

3. Nem volt senki sem, ki megmentene, Ámde szent Atyád megkönyöröl, Téged ígére, s idő telvén Szabadítóul nekünk mennyből Alá küld.

4. Értünk felvél a Szűztől testet, Melyben szenvedél és től eleget; Elvévél a mi bűneinket, Nyervén minékünk örök éltet, Dicsőséget.

5. Siess már hozzánk, megváltó Urunk! Adjad, hogy végig benned bízhatunk, És szent Atyáddal megláthatunk, Mennyben tevéled lakozhatunk, Vigadhatunk.

6. Légyen tisztesség te Felségednek És szent Atyádnak, mi teremtőnknek, És egyetemben Szentléleknek: Dicsőség a Szentháromságnak, Egy Istennek.